

ring, det ærede Medlem udtalte sig; ellers forekommer det mig at være noget dristigt at fremkomme med saa skarpe og bestemte Udtalelser. Naar disse ikke kunne siges at være i fuld Samklang med Regjeringen, saa skulde jeg, i alt Fald for mit Vedkommende, have vogtet mig for at fremkomme med dem. Det ærede Medlem har rigtignok maattet høre idag af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), at han er bleven forstaaet saaledes engang før, og at det har været feil, og jeg huffer ogsaa godt, at den høie Regjering's Chef fralagde sig, at der var Noget, der havde Ret til paa hans Begne at udtale sig; men vi blive af og til mindede om, at det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds er det rigtige Udtryk for Regjeringen, og derfor kan jeg, naar han saaledes gjentagne Gange kan komme saa bestemt og sige noget Saadant, som han har sagt i Dag, ikke tro Andet, end at det er i god Overensstemmelse og Samklang og Medvidende med den Regjering, hvorom han taler. Jeg takker det ærede Medlem for hans Udtalelser og skal være glad hver Gang han kommer og oplyser os om Sligt, saaledes som han har gjort idag.

Suel: Jeg har lagt Mærke til, at de ærede Medlemmer, som have begyndt med den Erklæring, at de vilde tale uden Lidenskab, netop ere geraade i Lidenskab. Jeg skal ikke udsætte mig for den samme Frivtelse ved at afgive en lignende Erklæring. Jeg tror, at Grunden til, at man geraader i Lidenskab over denne aldeles profaiffe og tørre Forretningsfag, er, fordi man betragter den fra et politisk Synspunkt, hvilket ikke forekommer mig at være berettiget, og jeg tror navnlig heller ikke, at de Udtalelser i den Retning, der kom fra min ærede Ven og Sidsmand (Kjær), have nogen objektiv Berettigelse, idet jeg ikke har hørt den høitærede Regjering udtale sig om, at en Forkastelse af denne Lov vilde have en Dplysning af Folkethinget til Følge. Derom veed jeg altsaa Intet. Jeg kan derfor kun betragte denne Sag i det Lys, hvori den ses i og for sig, som en blot og bar Regjeringsfag, som en blot og bar Forretningsfag. Det Incidenspunkt, der er kommet ind i denne Sag igjennem det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), har sat mig og jeg tror mange ærede Medlemmer i en vis Forlegenhed. Det er nemlig ikke let at se Grundene til, at dette Forslag er kommet frem, navnlig fra den Side, hvorfra Forslaget om Sagens Tilbagevisning til Udvalget er fremkommet. Dersom dette Forslag var fremkommet fra det ærede Medlem for Kolding (Berg) f. Ex., saa vilde jeg have kunnet forstaa det. Han kunde have henvendt sig til Thinget og ført Klage over sine Kolleger i Udvalget og sagt: Jeg har søgt Dplysninger, men man har ikke villet vente med at afgive Betænk-

ningen, til disse Dplysninger vare fremkomne, og det har derfor været mig umuligt at danne mig nogen fuldstændig klar Mening om Sagen. Jeg kunde ogsaa til Nød forstaa, om en lignende Annodning var fremkommen fra det diminutive Mindretal, det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Dersom dette ærede Mindretal havde sagt; de Ansuelser, som jeg nævner, og som vistnok i og for sig ere de rigtige, og hvori han rimeligvis ogsaa havde Ret efter de Bemærkninger, vi igaar hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds — det synes jo at være disse Ansuelser, der nu skulle komme til Gæve og Værdighed — dersom altsaa dette Mindretal havde sagt: jeg befinder mig i en uheldig Stilling, jeg har ikke tidligere kunnet faae Noget med mig paa disse i og for sig gode og sunde Tanker, men nu synes det, som om der bliver nogen Stemning for Realisationen af de Tanker, jeg har havt, og jeg kunde altsaa ønske, at Sagen skulde gaa tilbage til Udvalget, ja! dette kunde jeg forstaa, men at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, der repræsenterer et Mindretal i Udvalget, ikke det mindste Mindretal i Udvalget, som, støttet paa de Erklæringer og de Dplysninger, der forelaa fra Regjeringens Side, havde dannet sig en sikker, klar og positiv udtalt Overbevisning om Sagen, kommer til os og siger: vi ønske Sagen sendt tilbage til Udvalget, vel at mærke, uden at der foreligger et eneste nyt Faktum eller en eneste ny Læntegang om denne Sag, det er mærkeligt (N. P. Jensen: Regjeringsudtalelser!). Det ærede Medlem, som siger Regjeringsudtalelser, forstaaer jeg ikke. Jeg kender ikke nogen Udtalelse fra Regjeringens Side, der kunde motivere at sende denne Sag tilbage til Udvalget. Jeg beder det ærede Medlem om at tage Ordet og oplyse mig derom; en privat Samtale under Forhandlingerne her i Thinget ønsker jeg ikke (N. P. Jensen: Maa jeg bede om Ordet). Altsaa, for mig staaer det, som om der ikke er fremkommet et eneste Faktum, der kunde motivere denne Henvisning af Sagen til Udvalget igjen. Det staaer for mig omtrent som om en Dommer, der havde afsagt en Dom, som han naturligvis maatte anse for rigtig og gyldig, fordrede Sagen hjemvist til en ny og bedre Behandling. Altsaa, det staaer for mig som Noget, jeg aldeles ikke kan forklare. De Grunde, som det ærede Medlem ansførte for at støtte denne Begjæring om Sagens Tilbagevisning til Udvalget, vare for mig heller ikke fyldestgjørende. Den blev dels støttet derpaa, at det ærede Medlem for Kolding havde begjæret disse Dplysninger, men det blev i samme Dieblit sagt, at det var umuligt at vente paa disse Dplysninger, thi saa maatte vi vente med at tage Beslutning til Paaste eller Pinstse, og den blev endvidere støttet paa enkelte fra et meget lille Mindretal fremkomne forskellige Ytringer, der ogsaa havde været paa Dmtale blandt andre Ting, som ogsaa syntes rig-